Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 12. mája 2022 *

Obsah

Právny rámec . . . 3
Právo Svetovej obchodnej organizácie . . . 3
Právo Únie . . . 4
Okolnosti predchádzajúce sporu . . . 6
Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok . . . 8
Návrhy účastníkov konania na Súdnom dvore . . . 9
O hlavnom odvolaní . . . 10
O prvom odvolacom dôvode . . . 10
Argumentácia účastníkov konania . . . 10
Posúdenie Súdnym dvorom . . . 11
O druhom odvolacom dôvode . . . 14
Argumentácia účastníkov konania . . . 14
Posúdenie Súdnym dvorom . . . 16
O treťom odvolacom dôvode . . . 17
Argumentácia účastníkov konania . . . 17
Posúdenie Súdnym dvorom . . . 18
O vzájomnom odvolaní . . . 21
O prvom odvolacom dôvode . . . 21

* Jazyk konania: angličtina.

Argumentácia účastníkov konania 21

Posúdenie Súdnym dvorom 22

O druhom dôvode 24

Argumentácia účastníkov konania 24

Posúdenie Súdnym dvorom 25

O trovách 25

„Odvolanie – Dumping – Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/763 – Dovoz určitého ľahkého termopapiera s pôvodom v Kórejskej republike – Konečné antidumpingové clo – Nariadenie (EÚ) 2016/1036 – Články 6, 16, 18 – Dôkaz – Informácie poskytnuté mimo odpovede na antidumpingový dotazník – Váha predajov ovplyvňujúcich výpočet dumpingu – Článok 2 ods. 1 a 3 – Výpočet normálnej hodnoty – Hierarchia metód výpočtu – Článok 3 odseky 2 a 3 – Ujma – Výpočet rozpätia podhodnotenia ceny – Vzájomné odvolanie – Článok 2 ods. 11 – Skutočný rozsah dumpingu – Článok 18 – Oslobodenie od povinnosti vyplniť antidumpingový dotazník – Absencia nespolupráce“

Vo veci C-260/20 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 11. júna 2020,

Európska komisia, v zastúpení: pôvodne J.-F. Brakeland a A. Demeneix, neskôr J.-F. Brakeland a G. Luengo splnomocnení zástupcovia,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Hansol Paper Co. Ltd, so sídlom v Soule (Južná Kórea), v zastúpení: J.-F. Bellis, B. Servais a V. Crochet, avocats,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

European Thermal Paper Association (ETPA), so sídlom v Zürichu (Švajčiarsko), v zastúpení: H. Hobbelen, B. Vleeshouwers, K. Huyghebaert, advocaten, a J. Rivas, abogado,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory A. Prechal (spravodajkyňa), sudcovia J. Passer, F. Biltgen, N. Wahl a M. L. Arastey Sahún,

generálny advokát: P. Pikamäe,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 13. januára 2022,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Európska komisia sa svojím odvolaním domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 2. apríla 2020, Hansol Paper/Komisia (T-383/17, neuverejnený, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2020:139), ktorým Všeobecný súd zrušil vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2017/763 z 2. mája 2017, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá predbežné clo uložené na dovoz určitého ľahkého termopapiera s pôvodom v Kórejskej republike (Ú. v. EÚ L 114, 2017, s. 3) (ďalej len „sporné nariadenie“), v rozsahu, v akom sa týkalo výrobkov vyrábaných spoločnosťou Hansol Paper Co. Ltd (ďalej len „Hansol“).

2 European Thermal Paper Association (ETPA) sa svojím vzájomným odvolaním domáha zrušenia napadnutého rozsudku.

Právny rámec

Právo Svetovej obchodnej organizácie

3 Rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994 týkajúc[im] sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80), Rada Európskej únie schválila Dohodu o zriadení Svetovej obchodnej organizácie (WTO), podpísanú v Marrákeši 15. apríla 1994, ako aj dohody v prílohách 1 až 3 k tejto dohode, medzi ktorými sa uvádza aj Dohoda o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode 1994 (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 103; Mim. vyd. 11/021, s. 189, ďalej len „antidumpingová dohoda“).

4 Článok 2 antidumpingovej dohody s názvom „Vymedzenie dumpingu“ stanovuje:

„2.1 Na účely tejto dohody sa môže výrobok považovať za dumpingový, t. j. uvádzaný na trh inej krajiny za nižšiu cenu, ako je jeho normálna hodnota, ak je vývozná cena vyvážaného výrobku z jednej krajiny do druhej menšia, než je pri bežnom obchode porovnateľná cena obdobného výrobku určeného na spotrebu vo vyvážajúcej krajine.

2.2 Ak sa v rámci bežného obchodu nevyskytuje žiadny predaj obdobného výrobku na domácom trhu vyvážajúcej krajiny alebo ak v dôsledku mimoriadnej situácie na trhu alebo nízkeho objemu predaja na domácom trhu vyvážajúcej krajiny taký predaj neumožňuje riadne porovnanie, dumpingové rozpätie sa určí porovnaním s porovnateľnou cenou obdobného výrobku vyvážaného do niektorej tretej krajiny za predpokladu, že táto cena je reprezentatívna, alebo porovnaním s výrobnými nákladmi v krajine pôvodu zvýšenými o príslušnú sumu na administratívne, predajné a všeobecné náklady a zisk.

…“

Právo Únie

5 Článok 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 176, 2016, s. 21, ďalej len „základné nariadenie“), stanovuje:

„1. Antidumpingové clo možno uložiť na akýkoľvek dumpingový výrobok, ktorého prepustenie do voľného obehu v Únii spôsobuje ujmu.

2. Výrobok sa považuje za dumpingový, ak je jeho vývozná cena do Únie nižšia ako porovnateľná cena podobného výrobku v bežnom obchode, stanovená pre krajinu vývozu.

…“

6 Článok 2 tohto nariadenia s názvom „Stanovenie dumpingu“ uvádza:

„1. Normálna hodnota je spravidla založená na cenách zaplatených alebo obvykle platených v bežnom obchode nezávislými zákazníkmi v krajine vývozu.

Tam, kde vývozca v krajine vývozu podobný výrobok nevyrába alebo nepredáva, môže však byť normálna hodnota stanovená na základe cien iných predávajúcich alebo výrobcov.

…

2. Predaj podobného výrobku, ktorý je určený na domácu spotrebu, sa spravidla použije na určenie normálnej hodnoty, ak takýto objem predaja predstavuje 5 % alebo viac z objemu predaja posudzovaného výrobku do Únie. Nižší objem predaja však možno použiť, ak sa napríklad účtované ceny považujú pre dotknutý trh za reprezentatívne.

3. Ak neexistuje predaj podobného výrobku v bežnom obchode alebo takýto predaj je nedostatočný, alebo ak z dôvodu osobitnej situácie na trhu takýto predaj neumožňuje náležité porovnanie, normálna hodnota podobného výrobku sa vypočíta na základe výrobných nákladov v krajine pôvodu, ktoré sa zvýšia o primeranú čiastku na predajné, všeobecné a administratívne náklady a zisk, alebo na základe vývozných cien v bežnom obchode do vhodnej tretej krajiny za predpokladu, že tieto ceny sú reprezentatívne.

…

9. V prípadoch, keď neexistuje vývozná cena alebo keď existuje podozrenie, že vývozná cena je nespoľahlivá z dôvodu spojenia alebo kompenzačnej dohody medzi vývozcom a dovozcom alebo treťou stranou, možno vývoznú cenu vytvoriť na základe ceny, za akú sa dovážané výrobky prvýkrát predajú nezávislému kupujúcemu, alebo ak sa výrobky ďalej predajú nezávislému kupujúcemu alebo sa nepredajú v stave, v akom boli dovezené, na ľubovoľnom primeranom základe.

…

11. Pokiaľ príslušné ustanovenia, ktoré upravujú spravodlivé porovnanie, neustanovujú inak, je existencia dumpingových rozpätí počas obdobia prešetrovania spravidla stanovená na základe porovnania váženého priemeru normálnej hodnoty s váženým priemerom cien všetkých vývozných transakcií do Únie alebo porovnaním individuálnych normálnych hodnôt a individuálnych vývozných cien do Únie v jednotlivých transakciách. Normálnu hodnotu stanovenú na základe váženého priemeru možno však porovnať s cenami jednotlivých individuálnych vývozných transakcií do Únie, ak existuje významný rozdiel v profile vývozných cien medzi rôznymi kupujúcimi, regiónmi alebo dobami a ak by metódy špecifikované v prvej vete tohto odseku neodrážali plnú mieru praktizovaného dumpingu. Tento odsek nebráni používaniu výberu vzoriek v súlade s článkom 17.“

7 V článku 3 nariadenia s názvom „Stanovenie ujmy“ sa uvádza:

„1. Pokiaľ nie je stanovené inak, na účely tohto nariadenia pojem ‚ujma‘ znamená značnú ujmu spôsobenú výrobnému odvetviu Únie, hrozbu značnej ujmy výrobnému odvetviu Únie alebo značné oneskorenie v založení tohto výrobného odvetvia a interpretuje sa v súlade s ustanoveniami tohto článku.

2. Stanovenie ujmy je založené na nesporných dôkazoch a zahŕňa objektívne preskúmanie:

a) objemu dumpingových dovozov a vplyvu dumpingových dovozov na ceny podobných výrobkov na trhu Únie a

b) následný dosah takýchto dovozov na výrobné odvetvie Únie.

3. Pokiaľ ide o objem dumpingových dovozov, pozornosť sa venuje tomu, či došlo k významnému nárastu dumpingových dovozov v absolútnom vyjadrení alebo relatívnom vyjadrení vo vzťahu k výrobe alebo spotrebe v Únii. Pokiaľ ide o vplyv dumpingových dovozov na ceny, pozornosť sa venuje tomu, či došlo prostredníctvom dumpingových dovozov k významnému zníženiu cien v porovnaní s cenou podobného výrobku výrobného odvetvia Únie, alebo či vplyv takýchto dovozov inak spôsobí cenové podhodnotenie vo významnej miere alebo zabráni vo významnej miere rastu cien, ku ktorému by inak došlo. Ani jeden alebo ani viacero z týchto faktorov nemôžu byť nevyhnutne smerodajných.“

8 V článku 6 toho istého nariadenia s názvom „Prešetrovanie“ sa uvádza:

„1. Po začatí konania Komisia v spolupráci s členskými štátmi začne prešetrovanie na úrovni Únie. Toto prešetrovanie sa vzťahuje na dumping aj ujmu, pričom obe tieto skutočnosti sa skúmajú súčasne.

Na účely reprezentatívneho zistenia sa stanoví obdobie prešetrovania, ktoré v prípade dumpingu trvá bežne najmenej šesť mesiacov bezprostredne pred začatím konania.

…

2. Strany, ktoré dostanú dotazníky používané pri antidumpingovom prešetrovaní, majú aspoň 30 dní na to, aby ich vyplnili. …

…

8. S výnimkou okolností, ktoré sú stanovené v článku 18, je potrebné v miere, v akej je to možné, skontrolovať, či informácie, ktoré poskytli zainteresované strany a z ktorých vychádzajú zistenia, sú presné.

…“

9 Článok 16 základného nariadenia s názvom „Overovanie na mieste“ stanovuje:

„1. Komisia v prípade potreby vykoná overovanie na mieste s cieľom preskúmať záznamy dovozcov, vývozcov, obchodníkov, zástupcov, výrobcov, obchodných združení a organizácií a overiť informácie o dumpingu a ujme. V prípade absencie riadnej a včasnej odpovede môže Komisia určiť, že overovanie na mieste nevykoná.

…“

10 Článok 18 tohto nariadenia s názvom „Nespolupráca“ stanovuje:

„1. V prípadoch, keď ktorákoľvek zainteresovaná strana odmietne prístup k potrebným informáciám alebo ich inak neposkytne v lehote stanovenej v tomto nariadení, prípadne významným spôsobom vytvára prekážky uskutočneniu prešetrovania, predbežné alebo konečné zistenia, či už pozitívne, alebo negatívne, možno vypracovať na základe dostupných skutočností.

Ak sa zistí, že ktorákoľvek zainteresovaná strana poskytla nepravdivé alebo zavádzajúce informácie, uvedené informácie sa neberú do úvahy a môžu sa využiť dostupné skutočnosti.

Zainteresované strany musia byť upozornené na dôsledky nespolupráce.

…

3. Ak informácie predložené niektorou zainteresovanou stranou nie sú vo všetkých ohľadoch ideálne, napriek tomu sa nesmú ignorovať za predpokladu, že akékoľvek nedostatky nie sú takého rozsahu, aby spôsobili neprimerané ťažkosti pri dopracovaní sa k prijateľnému a správnemu zisteniu, a zároveň že sú informácie včas predložené a možno ich overiť a že strana konala podľa svojich najlepších schopností.

…“

Okolnosti predchádzajúce sporu

11 Okolnosti predchádzajúce sporu boli opísané v bodoch 1 až 22 napadnutého rozsudku a možno ich zhrnúť takto.

12 Hansol je obchodná spoločnosť so sídlom v Južnej Kórei, ktorá vyrába a vyváža ľahký termopapier najmä do Európskej únie.

13 Na základe sťažnosti podanej neziskovým združením ETPA, ktoré zastupuje záujmy európskych výrobcov ľahkého termopapiera, Komisia 18. februára 2016 začala antidumpingové prešetrovanie týkajúce sa dovozu ľahkého termopapiera s hmotnosťou do 65 g/m^2, v kotúčoch so šírkou aspoň 20 cm, s hmotnosťou (vrátane papiera) aspoň 50 kg a s priemerom (vrátane papiera) aspoň 40 cm

(ďalej len „jumbo kotúče“), s podkladovou vrstvou na jednej strane alebo oboch stranách alebo bez podkladovej vrstvy, potiahnuté látkou citlivou na teplo (zmes farbiva a vývojky, ktoré v dôsledku vzájomnej reakcie vytvárajú obraz pri vystavení teplu) s ochrannou vrstvou na jednej strane alebo oboch stranách alebo bez ochrannej vrstvy, s pôvodom v Južnej Kórei, a zaradené pod štyri rôzne kódy KN („posudzovaný výrobok“).

14 Počas obdobia prešetrovania od 1. januára 2015 do 31. decembra 2015 Hansol predávala príslušný výrobok v Únii nezávislým zákazníkom, ako aj jednému prepojenému obchodníkovi, spoločnosti Hansol Europe BV (ďalej len „Hansol Europe“), a štyrom prepojeným spracovateľom, konkrétne spoločnostiam Schades Ltd, Schades Nordic A/S, Heipa technische Papiere GmbH (ďalej len „Heipa“) a R+S Group GmbH (ďalej len „R+S“). Títo prepojení spracovatelia sa okrem iného zaoberali spracovaním posudzovaného výrobku do formy malých kotúčov, ktoré sa predávali v Únii nezávislým alebo prepojeným zákazníkom.

15 Pri antidumpingovom prešetrovaní spolupracoval ďalší juhokórejský vyvážajúci výrobca, spoločnosť Hansol Artone Co. Ltd (ďalej len „Artone“), ktorý bol prepojený so spoločnosťou Hansol.

16 Dňa 19. februára 2016 po doručení antidumpingového dotazníka pre vyvážajúcich výrobcov posudzovaného výrobku Hansol požiadala, aby Schades Nordic, Heipa a R+S boli oslobodené od povinnosti vyplniť dotazník vzhľadom na to, že tieto spoločnosti nepredávali posudzovaný výrobok nezávislým zákazníkom v Únii alebo predávali tento výrobok v obmedzenom množstve.

17 Komisia 23. februára 2016 prijala túto žiadosť a vyhradila si právo podať ďalšie žiadosti o informácie alebo vysvetlenia.

18 Dňa 7. marca 2016 Komisia po preskúmaní určitých informácií poskytnutých spoločnosťou Hansol rozhodla, že Schades Nordic, Heipa a R+S by mali odpovedať na určité časti antidumpingového dotazníka.

19 Dňa 21. marca 2016 po návšteve priestorov spoločnosti Schades Komisia informovala Hansol, že žiadosti o informácie zo 7. marca 2016 sa od tohto okamihu obmedzujú na Schades.

20 Dňa 15. apríla 2016 Komisia potvrdila prijatie odpovedí na antidumpingové dotazníky od spoločností Hansol, Artone, Hansol Europe a Schades. V období od 15. júna do 26. augusta 2016 Komisia vykonala overovanie na mieste v priestoroch týchto spoločností.

21 Komisia prijala 16. novembra 2016 vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2016/2005 zo 16. novembra 2016, ktorým sa ukladá predbežné antidumpingové clo na dovoz určitého ľahkého termopapiera s pôvodom v Kórejskej republike (Ú. v. EÚ L 310, 2016, s. 1).

22 V období od 17. novembra 2016 do 23. marca 2017 predložila Hansol pripomienky k informačným dokumentom obsahujúcim predbežné a konečné zistenia Komisie.

23 Komisia prijala 2. mája 2017 napadnuté nariadenie, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz posudzovaného výrobku vo forme pevnej sumy 104,46 eura za tonu netto.

Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

24 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 20. júna 2017 podala Hansol žalobu o neplatnosť sporného nariadenia.

25 Na podporu svojej žaloby Hansol uviedla päť žalobných dôvodov. Na účel posúdenia odvolacích dôvodov uvedených v odvolaní a vzájomnom odvolaní je relevantná len prvá výhrada druhej časti prvého žalobného dôvodu, prvá časť druhého žalobného dôvodu, štvrtý žalobný dôvod a druhá a tretia časť piateho žalobného dôvodu.

26 Uznesením z 27. novembra 2017 predseda siedmej komory Všeobecného súdu povolil vstup združenia ETPA do konania ako vedľajšieho účastníka konania na podporu návrhov Komisie.

27 Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd zrušil sporné nariadenie. V rámci druhej časti prvého žalobného dôvodu založenej na porušení článku 2 ods. 11 základného nariadenia Hansol napadla výpočet dumpingového rozpätia posudzovaného výrobku. V podstate tvrdila, že Komisia vychádzala zo zjavne nesprávneho posúdenia, keď stanovila váhu predaja v Únii nezávislým zákazníkom v porovnaní s predajom prepojeným spracovateľom, ktorý bol v prípade tých prvých ohodnotený na 15 % až 25 % celkového predaja a v prípade tých druhých na 75 % až 85 % celkového predaja. Komisia podľa nej nezohľadnila množstvá, ktoré Schades Nordic predala nezávislým zákazníkom.

28 Z dôvodov uvedených v bodoch 84 až 87 a 92 napadnutého rozsudku Všeobecný súd konštatoval namietané nesprávne váženie predaja. Keďže výpočty Komisie neodrážali skutočný rozsah dumpingu, ktorý uplatňovala Hansol, Všeobecný súd usúdil, že Komisia porušila článok 2 ods. 11 základného nariadenia.

29 V rámci prvej časti druhého žalobného dôvodu Hansol tvrdila, že konečné antidumpingové clo vo výške 104,46 eura za tonu netto, ktoré Komisia uložila v spornom nariadení, z dôvodu tohto nesprávneho váženia odrážalo vyšší rozsah dumpingu, ako bol ten, ktorý sa zistil pri prešetrovaní. V bodoch 100 až 106 napadnutého rozsudku Všeobecný súd vyhovel tejto časti z dôvodu, že konečné clo bolo určené na základe chybného váženia, ktoré predtým konštatoval.

30 Štvrtý žalobný dôvod bol založený na porušení článku 2 ods. 1 základného nariadenia. Hansol tvrdila, že Komisia nesprávne stanovila normálnu hodnotu upravenú v článku 2 ods. 3 tohto nariadenia. V bodoch 152 až 158 napadnutého rozsudku Všeobecný súd vyhovel tomuto žalobnému dôvodu. Všeobecný súd v podstate konštatoval, že napriek tomu, že Artone nepredávala obidva druhy výrobkov na svojom domácom trhu a že Komisia potvrdila, že pri jednom z týchto druhov výrobkov bol domáci predaj spoločnosti Hansol reprezentatívny, Komisia sa rozhodla pre obidva druhy výrobkov určiť normálnu hodnotu na základe článku 2 ods. 3 základného nariadenia. Všeobecný súd usúdil, že takéto určenie normálnej hodnoty spoločnosti Artone bolo v rozpore s článkom 2 ods. 1 základného nariadenia, ktorý stanovuje, že ak vývozca nepredáva podobný výrobok, normálna hodnota sa určí na základe cien iných predajcov alebo výrobcov, a nie na základe výrobných nákladov dotknutej spoločnosti. Odmietol tvrdenia Komisie založené na okolnostiach, podľa ktorých štruktúra nákladov alebo predajné ceny sa medzi spoločnosťami Hansol a Artone výrazne líšili, z dôvodu, že nie sú súčasťou odchýlok od metódy určenia normálnej hodnoty na základe skutočných cien. Preto dospel k záveru, že Komisia porušila článok 2 ods. 1 základného nariadenia pri svojom určení normálnej hodnoty v súvislosti so spoločnosťou Artone.

31 Druhou časťou piateho žalobného dôvodu založenou na porušení článku 3 ods. 1 až 3 a článku 3 ods. 5 až 8 základného nariadenia, judikatúry súdov Únie, rozhodnutí WTO, predchádzajúcej rozhodovacej praxe Komisie a zásad spravodlivého porovnania a rovnosti zaobchádzania, Hansol spochybnila určenie rozpätia ujmy. Hansol predovšetkým vytýkala Komisii, že vyhodnotila ujmu analogickým uplatnením článku 2 ods. 9 základného nariadenia a umelým vytvorením vývoznej ceny jumbo kotúčov namiesto toho, aby vychádzala z konečných cien týchto kotúčov, ktoré sa skutočne uplatňovali pri predaji nezávislým zákazníkom.

32 V bodoch 197 až 205 napadnutého rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že došlo k chybe pri výpočte rozpätia ujmy, a vyhovel druhej časti piateho žalobného dôvodu. V podstate usúdil, že Komisia nesprávne posúdila existenciu ujmy tým, že určila vývoznú cenu z ďalšieho predaja posudzovaného výrobku spoločnosťou Schades nezávislým zákazníkom tak, že odpočítala okrem iného predajné, administratívne a iné všeobecné náklady (ďalej len „PVA náklady“) a ziskové rozpätie, aby sa dosiahla táto hypotetická cena s nákladmi, poistením a prepravou (ďalej len „cena CIF“) na hranici Únie, namiesto toho, aby sa použili skutočné predajné ceny účtované v dôsledku týchto ďalších predajov a odpočítali sa len náklady vynaložené na predaj. Usúdil, že pokiaľ ide o ďalší predaj posudzovaného výrobku nezávislým zákazníkom spoločnosťou Schades, netýkal sa predaja malých kotúčov, ale samotného posudzovaného výrobku. Vyvodil, že práve tento výrobok konkuroval podobnému výrobku výrobného odvetvia Únie a spôsoboval tomuto výrobnému odvetviu ujmu, v dôsledku čoho sa „referenčná hodnota“, ktorá sa mala zohľadniť na výpočet ujmy, nenachádzala na hranici Únie, ale na úrovni nezávislých zákazníkov spoločnosti Schades.

33 Napokon v rámci tretej časti piateho žalobného dôvodu založenej na porušení článku 3 ods. 2, 3 a 6 základného nariadenia sa Hansol domnievala, že niektoré z pochybení uvedených v druhej časti tohto žalobného dôvodu a druhej časti prvého žalobného dôvodu tiež skreslili výpočet rozpätí cenového podhodnotenia a cieľových cien.

34 V bodoch 208 až 213 napadnutého rozsudku Všeobecný súd rozhodol, že chybné váženie predajov malo vplyv aj na výpočet cenového podhodnotenia, pretože Komisia uplatnila to isté váženie aj pri tomto poslednom uvedenom výpočte. Keďže Všeobecný súd nemohol vylúčiť, že toto pochybenie spolu s tým, ktoré sa týkalo výpočtu rozpätia ujmy, ovplyvnilo aj analýzu cenového podhodnotenia a preskúmanie vplyvu dumpingového dovozu na podobné výrobky výrobného odvetvia Únie, rozhodol vyhovieť tretej časti piateho žalobného dôvodu.

Návrhy účastníkov konania na Súdnom dvore

35 Komisia vo svojom odvolaní navrhuje, aby Súdny dvor:

– zrušil napadnutý rozsudok, zamietol žalobu podanú v prvostupňovom konaní a uložil spoločnosti Hansol povinnosť nahradiť trovy konania a

– subsidiárne, vrátil vec Všeobecnému súdu a rozhodol, že o trovách prvostupňového a odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

36 ETPA navrhuje to isté, čo Komisia.

37 Hansol navrhuje, aby Súdny dvor:

– zamietol odvolanie,

– uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania a

– uložil združeniu ETPA povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania.

38 Svojím vzájomným odvolaním ETPA navrhuje, aby Súdny dvor:

– zrušil napadnutý rozsudok, zamietol žalobu podanú v prvostupňovom konaní a uložil spoločnosti Hansol povinnosť nahradiť trovy konania,

– subsidiárne, vrátil vec Všeobecnému súdu a rozhodol, že o trovách prvostupňového a odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

39 Hansol navrhuje, aby Súdny dvor:

– zamietol vzájomné odvolanie a

– uložil združeniu ETPA povinnosť nahradiť trovy konania.

O hlavnom odvolaní

40 Na podporu svojho odvolania Komisia, podporovaná združením ETPA, uvádza tri odvolacie dôvody. Prvý odvolací dôvod je založený na skreslení dôkazov a nesprávnom výklade právneho rámca uplatňujúceho sa na údaje, na základe ktorých mohla Komisia určiť vypočítať vývoznú cenu. Druhý odvolací dôvod je založený na nesprávnom výklade článku 2 ods. 1 a 3 základného nariadenia pri určení normálnej hodnoty v prípade neexistencie predaja na domácom trhu. Tretí odvolací dôvod je založený na nesprávnom výklade článku 3 základného nariadenia pri určení rozpätia podhodnotenia v prípade vývozu do Únie prostredníctvom prepojených subjektov.

O prvom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

41 Komisia tvrdí, že Všeobecný súd v bodoch 84 až 87, 92 a 100 až 106 napadnutého rozsudku nesprávne posúdil dôkazy potrebné na výpočet vývoznej ceny v súlade s článkom 2 ods. 9 základného nariadenia.

42 Komisia sa v prvom rade domnieva, že Všeobecný súd skreslil dôkazy tým, že v bodoch 85 a 86 napadnutého rozsudku uviedol, že z dôkazov predložených počas správneho konania vyplýva, že minimálne jeden ďalší prepojený spracovateľ, konkrétne Schades Nordic, ďalej predal určitý objem posudzovaného výrobku zakúpeného od spoločnosti Hansol. Schades Nordic podľa Komisie v skutočnosti neodpovedala na antidumpingový dotazník ani sa u nej v priebehu tohto konania neuskutočnilo overovanie na mieste, v dôsledku čoho sa nedá predpokladať, že by v priebehu tohto konania boli predložené dôkazy týkajúce sa jej predaja.

43 Subsidiárne Komisia tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne vyložil príslušné pravidlá v oblasti dokazovania. Okrem toho mal Všeobecný súd nezákonne nahradiť posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením.

44 Komisia sa po prvé domnieva, že Všeobecný súd tým, že rozhodol, že mala zohľadniť údaje spoločnosti Schades Nordic, jej uložil povinnosť zohľadniť údaje, ktoré neboli získané postupom zberu a overovania organizovaným v súlade so základným nariadením. Domnieva sa, že na to, aby získala objektívne a presné zistenia, je povinná v určitom časovom období zhromažďovať údaje od prešetrovaných spoločností prostredníctvom vyplnených antidumpingových dotazníkov, ktorých pravdivosť sa následne overuje. Základné nariadenie a právo WTO podľa nej bránia tomu, aby bola povinná zohľadniť údaje, ktoré zainteresovaná strana neposkytla ako odpoveď na antidumpingový dotazník, alebo ktoré neoverila. Tieto úvahy v prejednávanej veci platia podľa nej o to viac, že údaje spoločnosti Schades Nordic boli Komisii sprístupnené v rámci žiadosti o nezverejnenie, a preto neboli súčasťou vyšetrovacieho spisu prístupného iným zainteresovaným stranám.

45 Po druhé sa Komisia domnieva, že odôvodnenie Všeobecného súdu je rozporuplné. Všeobecný súd podľa nej usudzoval, že predaj spoločnosti Schades bol reprezentatívny, pokiaľ ide o predaj všetkým prepojeným spracovateľom, a rozhodol, že Komisia mala zohľadniť individuálne údaje prepojených spracovateľov. Keďže napadnutý rozsudok podľa nej neobsahuje žiadne zistenie, ktoré by vyvracalo posúdenie Komisie, že údaje Schades boli reprezentatívne, pokiaľ ide o predaj ostatným trom prepojeným spracovateľom na účely určenia vývoznej ceny podľa článku 2 ods. 9 základného nariadenia, Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď uložil Komisii povinnosť vychádzať z údajov, ktoré neboli ani overené, ani poskytnuté spoločnosťou Schades Nordic.

46 Hansol sa domnieva, že prvý odvolací dôvod musí byť zamietnutý ako zjavne neprípustný alebo subsidiárne ako zjavne nedôvodný.

Posúdenie Súdnym dvorom

47 Pokiaľ ide o výhradu Komisie, v ktorej tvrdí, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho výkladu pravidiel uplatňujúcich sa v oblasti dokazovania, je dôležité pripomenúť, že podľa základného nariadenia je úlohou Komisie ako vyšetrovacieho orgánu preukázať existenciu dumpingu, ujmy a príčinnej súvislosti medzi dumpingovým dovozom a ujmou. Zistenie týchto prvkov sa musí vykonať objektívne na základe spoľahlivého vyšetrovania. Žiadne ustanovenie tohto nariadenia však nepriznáva Komisii právomoc požadovať od zainteresovaných strán, aby sa podieľali na prešetrovaní alebo poskytli informácie [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. decembra 2017, EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, bod 54].

48 Ako vyplýva zo spoločného výkladu článkov 6, 16 a 18 základného nariadenia, pri prešetrovaní existencie dumpingu a ujmy sa musí Komisia prednostne snažiť získať príslušné informácie na základe dobrovoľnej spolupráce zainteresovaných strán. V tejto súvislosti zasiela týmto stranám antidumpingové dotazníky podľa článku 6 ods. 2 uvedeného nariadenia. Odpovede na tieto dotazníky predstavujú pre Komisiu dôležitý zdroj informácií. V súlade s článkom 6 ods. 8 uvedeného nariadenia overuje takto získané informácie, pokiaľ je to možné, predtým, ako na nich založí svoje závery. Na splnenie tejto povinnosti má Komisia možnosť vykonať overovanie na mieste podľa článku 16 toho istého nariadenia.

49 Z toho vyplýva, že v prípade dobrovoľnej spolupráce zainteresovaných strán sú antidumpingové dotazníky uprednostňovaným nástrojom Komisie pri vedení antidumpingových prešetrovaní. Iba v prípadoch, keď zainteresovaná strana nespolupracuje pri antidumpingovom prešetrovaní tým,

že odmietne prístup k potrebným informáciám, neposkytne ich v stanovenej lehote alebo významne bráni prešetrovaniu, môže Komisia podľa článku 18 základného nariadenia založiť svoje zistenia na dostupných údajoch.

50 Zo znenia ustanovení základného nariadenia však nevyplýva, že ak zainteresovaná strana spolupracuje pri prešetrovaní a poskytne informácie mimo odpovede na antidumpingový dotazník, Komisia je povinná tieto informácie nezohľadniť. Takýto výklad týchto ustanovení by bol navyše v rozpore tak s povinnosťou Komisie preskúmať s náležitou starostlivosťou všetky informácie, ktoré má k dispozícii (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. marca 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, body 32 a 36), ako aj s cieľom základného nariadenia objektívne preukázať existenciu dumpingu a ujmy na účely uloženia primeraného antidumpingového cla.

51 V priebehu antidumpingového konania preto Komisia nemôže vylúčiť informácie poskytnuté zainteresovanou stranou, ktorá spolupracuje v konaní, len z toho dôvodu, že boli predložené mimo odpovede na antidumpingový dotazník.

52 V prejednávanej veci zo skutkových zistení Všeobecného súdu uvedených v bode 85 napadnutého rozsudku vyplýva, že Hansol spolupracovala pri prešetrovaní a poskytla Komisii informácie týkajúce sa ďalšieho predaja posudzovaného výrobku spoločnosťou Schades Nordic.

53 Vzhľadom na úvahy uvedené v bodoch 50 a 51 tohto rozsudku skutočnosť, že informácie týkajúce sa ďalšieho predaja posudzovaného výrobku spoločnosťou Schades Nordic poskytla Hansol mimo antidumpingového dotazníka, nemohla Komisiu zbaviť povinnosti posúdiť ich relevantnosť a overiť ich.

54 Podobne skutočnosť, že niektoré zainteresované strany sú oslobodené od povinnosti vyplniť antidumpingový dotazník, nezbavuje Komisiu povinnosti posúdiť a overiť informácie získané mimo rámca vyplneného dotazníka, pretože udelenie takýchto výnimiek nezbavuje Komisiu zodpovednosti za vedenie prešetrovania s náležitou starostlivosťou.

55 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, tento výklad neohrozuje nestrannosť vyšetrovania, pretože príslušné informácie neboli zaslané všetkým ostatným zainteresovaným stranám s cieľom zaručiť ich procesné práva. Komisia totiž nemôže odôvodniť nedostatok náležitej starostlivosti pri zohľadňovaní relevantných informácií tým, že sa odvolá na riziko porušenia procesných práv iných zainteresovaných strán, ktoré je povinná zaručiť počas konania vedúceho k prijatiu sporného nariadenia.

56 Pokiaľ ide napokon o tvrdenia, že Všeobecný súd skreslil dôkazy a nezákonne nahradil posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením, keď usúdil, že informácie týkajúce sa ďalšieho predaja spoločnosťou Schades Nordic boli relevantnými dôkazmi, hoci ich neoverila, je potrebné uviesť nasledujúce skutočnosti.

57 Z preskúmania zákonnosti stanoveného v článku 263 ZFEÚ vyplýva, že Všeobecný súd pristupuje k preskúmaniu tvrdení uvedených žalobcom proti napadnutému aktu z právneho aj skutkového hľadiska a má právomoc posúdiť dôkazy a zrušiť uvedený akt (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. júla 2014, Telefónica a Telefónica de España/Komisia, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, bod 53).

58 V oblasti spoločnej obchodnej politiky, a najmä v oblasti opatrení na ochranu obchodu z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že inštitúcie Únie vzhľadom na zložitosť hospodárskych a politických situácií, ktoré musia preskúmať, širokú mieru voľnej úvahy, v dôsledku čoho sa

súdne preskúmanie tejto širokej miery voľnej úvahy musí obmedziť na overenie dodržania procesných pravidiel, vecnej správnosti zisteného skutkového stavu, neexistencie zjavne nesprávneho posúdenia tohto skutkového stavu alebo neexistencie zneužitia právomoci (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 35 a 36, ako aj citovanú judikatúru).

59 Okrem toho z ustálenej judikatúry Súdneho dvora tiež vyplýva, že preskúmanie dôkazov, na ktorých inštitúcie Únie zakladajú svoje zistenia, Všeobecným súdom nepredstavuje nové posúdenie skutkového stavu, ktoré by nahradilo posúdenie týchto inštitúcií. Toto preskúmanie nenarúša širokú mieru voľnej úvahy týchto inštitúcií v oblasti obchodnej politiky, ale obmedzuje sa na zistenie, či tieto prvky sú takej povahy, že podporujú závery vyvodené inštitúciami. Všeobecný súd musí preto posúdiť nielen vecnú presnosť predložených dôkazov, ich vierohodnosť a koherenciu, ale tiež preskúmať, či tieto dôkazy ako celok predstavujú relevantné údaje, ktoré sa majú zohľadniť pri posudzovaní zložitej situácie, a či svojou povahou môžu odôvodniť závery, ku ktorým sa týmto posúdením dospelo (rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 37 a citovaná judikatúra).

60 V bode 84 napadnutého rozsudku Všeobecný súd uviedol, že váženie prijaté Komisiou, ktoré je založené na porovnaní celkového predaja posudzovaného výrobku do Únie medzi priamym a nepriamym predajom nezávislým zákazníkom na jednej strane a predajom spriazneným spracovateľom na spracovanie do malých kotúčov na strane druhej, malo vplyv na výpočet dumpingového rozpätia pre Hansol, keďže úroveň dumpingu pri priamom a nepriamom predaji posudzovaného výrobku bola výrazne nižšia ako úroveň dumpingu pri predaji prepojeným spracovateľom na spracovanie posudzovaného výrobku do malých kotúčov. Po druhé Všeobecný súd v bodoch 85 až 86 napadnutého rozsudku v podstate uviedol, že hoci Komisia mala k dispozícii údaje o objemoch posudzovaných výrobkov, ktoré Schades Nordic nadobudla od spoločnosti Hansol a ďalej predala nezávislým zákazníkom, napriek tomu sa domnievala, že tieto predaje, rovnako ako predaje spoločnostiam Heipa a R+S, sa uskutočnili výlučne s cieľom spracovať posudzovaný výrobok do malých kotúčov. Všeobecný súd napokon z toho, že Komisia nezohľadnila údaje spoločnosti Schades Nordic, vyvodil, že táto inštitúcia pri výpočte dumpingového rozpätia na základe údajov spoločnosti Schades priradila príliš veľkú váhu predajom spriazneným spracovateľom na spracovanie do malých kotúčov, čím sa zvýšil dumping skutočne uplatňovaný spoločnosťou Hansol. Keďže výpočty Komisie neodrážali skutočný rozsah dumpingu spoločnosti Hansol, Všeobecný súd v bode 87 napadnutého rozsudku usúdil, že Komisia porušila článok 2 ods. 11 základného nariadenia.

61 Všeobecný súd tým uplatnil preskúmanie zákonnosti, ktoré mu prislúcha podľa článku 263 ZFEÚ, keďže overil, či Komisia zohľadnila všetky relevantné údaje týkajúce sa ďalšieho predaja posudzovaného výrobku prepojenými spracovateľmi a či takto zohľadnené údaje umožnili tejto inštitúcii dostatočne spoľahlivo určiť rozsah dumpingu, ktorý uplatňovala Hansol.

62 Skutočnosť, že Všeobecný súd neoveril údaje týkajúce sa predaja posudzovaného výrobku zo strany spoločnosti Schades Nordic nezávislým zákazníkom, neznamená, že skreslil dôkazy alebo nahradil posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením. Keďže tieto údaje boli Komisii riadne predložené v priebehu prešetrovania, ako je uvedené v bodoch 52 až 55 tohto rozsudku, a boli vopred relevantné na výpočet dumpingu, Komisia ich mala zohľadniť a overiť. Preskúmanie, ku ktorému pristúpil Všeobecný súd, sa zameralo na dôsledky nezohľadnenia a neoverenia týchto údajov na platnosť posúdenia Komisie, pokiaľ ide o uplatňovaný dumping. Skutočnosť, že vzhľadom na uvedené údaje bolo prinajmenšom možné, že Komisia priradila príliš veľkú váhu

predajom prepojeným spracovateľom na spracovanie do malých kotúčov, čím zvýšila dumping skutočne uplatňovaný spoločnosťou Hansol, postačovala na spochybnenie spoľahlivosti a objektívnosti posúdenia Komisie, čo sa týka dumpingu uplatňovaného spoločnosťou Hansol.

63 Všeobecný súd preto mohol v bode 87 napadnutého rozsudku konštatovať, že výpočty Komisie neodrážajú skutočný rozsah dumpingu uplatňovaného spoločnosťou Hansol. Keď teda Všeobecný súd v bodoch 87 a 105 napadnutého rozsudku rozhodol, že Komisia z tohto dôvodu porušila článok 2 ods. 11 a článok 9 ods. 4 druhý pododsek základného nariadenia, nevychádzal z nesprávneho právneho posúdenia. Preto mohol v bode 92 napadnutého rozsudku vyhovieť prvej výhrade druhej časti prvého žalobného dôvodu uplatneného v prvostupňovom konaní a v bode 106 napadnutého rozsudku prvej časti druhého žalobného dôvodu uplatneného v prvostupňovom konaní.

64 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, toto posúdenie Všeobecného súdu neobsahuje rozpor medzi zohľadnením individuálnych údajov spoločnosti Schades Nordic a reprezentatívnym charakterom údajov spoločnosti Schades. Ako totiž vyplýva z bodov 85 a 86 napadnutého rozsudku, Komisia sa rozhodla použiť údaje spoločnosti Schades na výpočet dumpingového rozpätia z predaja spoločnosti Hansol ostatným trom prepojeným spracovateľom. Na účely tohto výpočtu Komisia usúdila, že Schades bola jediným spracovateľom prepojeným so skupinou Hansol, ktorý ďalej predával posudzovaný výrobok nezávislým zákazníkom. Z údajov spoločnosti Schades Nordic však vyplýva, že táto posledná uvedená spoločnosť ďalej predala určitý objem posudzovaného výrobku tiež nezávislým zákazníkom. Vzhľadom na to, že Komisia vedela, že Schades ďalej predala určité množstvá posudzovaného výrobku nezávislým zákazníkom bez spracovania, Všeobecný súd usúdil, že mala túto situáciu zohľadniť v rámci predaja posudzovaných výrobkov iným prepojeným spracovateľom. Takéto usudzovanie neobsahuje rozpory. Reprezentatívny charakter údajov spoločnosti Schades totiž vôbec nevylučuje, že výpočet založený na týchto údajoch môže byť chybný z dôvodu nezohľadnenia všetkých relevantných údajov v tejto súvislosti.

65 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy je preto potrebné v celom rozsahu zamietnuť prvý odvolací dôvod.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

66 Komisia, ktorú podporuje ETPA, sa domnieva, že Všeobecný súd v bodoch 152 až 158 napadnutého rozsudku vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď pristúpil k výkladu, ktorý absolútne odlišuje situáciu uvedenú v článku 2 ods. 1 druhom pododseku základného nariadenia, v ktorej vývozca nepredáva prešetrovaný výrobok na svojom domácom trhu, od situácie uvedenej v článku 2 ods. 3 prvom pododseku toho istého nariadenia, v ktorej sa v bežnom obchode neuskutočňuje žiadny predaj výrobku alebo sa uskutočňuje nedostatočný predaj. Všeobecný súd preto podľa nich nesprávne usúdil, že Komisia porušila článok 2 ods. 1 základného nariadenia pri výpočte normálnej hodnoty spoločnosti Artone.

67 Tento výklad je podľa nich v rozpore so znením článku 2 ods. 1 druhého pododseku základného nariadenia, ktorý v rôznych jazykových verziách upravuje, že normálna hodnota „môže“ byť stanovená v súlade s metódou opísanou v tomto pododseku. Toto ustanovenie podľa nich nestanovuje povinnosť, ale možnosť. Takýto výklad je podľa združenia ETPA potvrdený genézou tohto ustanovenia.

68 Výklad článku 2 základného nariadenia, ktorý prijal Všeobecný súd, údajne nie je v súlade s článkom 2.2 antidumpingovej dohody, ktorý stanovuje, že neexistencia predaja na domácom trhu môže viesť len k dvom metódam umožňujúcim stanovenie normálnej hodnoty, a to buď k metóde určenia na základe výrobných nákladov, ktorú Komisia uplatnila v prejednávanej veci, alebo k metóde použitia reprezentatívnej vývoznej ceny do príslušnej tretej krajiny.

69 Podľa názoru Komisie je výklad Všeobecného súdu v rozpore s individuálnou povahou antidumpingového cla, ako vyplýva najmä z článku 9 ods. 5 druhého pododseku základného nariadenia, ktorého cieľom je pri stanovovaní normálnej hodnoty uprednostniť vlastné údaje vývozcu pred údajmi iných výrobcov.

70 Komisia sa domnieva, že výklad prijatý Všeobecným súdom obmedzuje ochranu procesných práv spoločnosti, ktorá je predmetom vyšetrovania. Táto spoločnosť by sa dostala do nepriaznivej situácie, ak by orgán poverený prešetrovaním použil na výpočet normálnej hodnoty údaje iného vyvážajúceho výrobcu. V takejto situácii by tento podnik mal prístup len k nedôvernej verzii údajov, ktoré poskytol jeho konkurent.

71 Výklad prijatý Všeobecným súdom podľa Komisie znamená umelé oddelenie situácie, v ktorej nedošlo k žiadnemu predaju, od situácie, v ktorej nedošlo k predaju v rámci bežného obchodu. Tieto situácie sa však podľa nej čiastočne prekrývali. ETPA poukazuje na to, že neexistuje právny rozdiel medzi situáciou charakterizovanou tým, že nedochádza k žiadnemu predaju, a situáciou, keď vo vyvážajúcej krajine nie je dostatočný predaj.

72 Komisia sa domnieva, že rozsudok z 1. októbra 2014, Rada/Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245), na ktorý Všeobecný súd odkázal v bode 152 napadnutého rozsudku, je pre prejednávanú vec irelevantný, keďže tento rozsudok sa týka výlučne vymedzenia pojmu „predaj v rámci bežného obchodu“ v zmysle článku 2 ods. 3 základného nariadenia.

73 ETPA sa domnieva, že článok 2 ods. 1 základného nariadenia sa vo svojom prvom pododseku vzťahuje na inú situáciu, než je situácia uvedená v jeho druhom pododseku. Preto by sa výklad prvého pododseku tohto ustanovenia vyplývajúci z rozsudku z 1. októbra 2014, Rada/Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245), nemohol uplatniť na výklad druhého pododseku toho istého ustanovenia. ETPA dodáva, že na rozdiel od toho, čo uviedol Všeobecný súd v bode 157 napadnutého rozsudku, rozdiely medzi spoločnosťami Hansol a Artone, pokiaľ ide o štruktúru nákladov a predajné ceny, nie sú dôvodom, prečo Komisia neurčila normálnu hodnotu spoločnosti Artone na základe cien tejto poslednej uvedenej spoločnosti. V súlade s článkom 2 ods. 2 základného nariadenia Komisia údajne zistila, že objemy predaja dvoch výrobkov spoločnosti Artone neboli reprezentatívne, a z tohto dôvodu sa uchýlila k metóde stanovenej v článku 2 ods. 3 tohto nariadenia. Komisia podľa nej odôvodnila svoje rozhodnutie použiť výrobné náklady namiesto cien iných predajcov alebo výrobcov z dôvodu rozdielov v štruktúre nákladov a uplatňovaných predajných cien medzi spoločnosťami Artone a Hansol.

74 Hansol sa domnieva, že metódy určovania normálnej hodnoty upravené v článku 2 základného nariadenia sú usporiadané hierarchicky. Z ďalšieho rozdelenia článku 2 ods. 1 základného nariadenia na viaceré pododseky podľa nej vyplýva, že normálna hodnota sa musí určiť hlavne na základe ceny na domácom trhu. Skutočnosť, že podľa štruktúry tohto ďalšieho rozdelenia sa na účely stanovenia normálnej hodnoty majú uprednostniť ceny vyvážajúceho výrobcu na jeho domácom trhu pred cenami iných predajcov alebo výrobcov na ich domácom trhu, však podľa nej neznamená, že by sa mala uprednostniť určená normálna hodnota pred normálnou hodnotou založenou na cenách na domácom trhu. Takýto výklad by bol v rozpore s posúdením Súdneho

dvora v rozsudku z 1. októbra 2014, Rada/Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245, bod 20), podľa ktorého je určenie normálnej hodnoty na základe cien pravidlom, zatiaľ čo konštrukcia normálnej hodnoty je výnimkou.

75 Hansol okrem iného tvrdí, že odôvodnenie Komisie je v rozpore s jej predchádzajúcou praxou a že ani antidumpingová dohoda, ktorá neobsahuje ustanovenie podobné článku 2 ods. 1 druhému odseku základného nariadenia, ani ochrana procesných práv zainteresovaných strán nebránia výkladu článku 2 ods. 1 a 3 základného nariadenia, ktorý podal Všeobecný súd.

Posúdenie Súdnym dvorom

76 Určenie normálnej hodnoty predstavuje jednu zo základných etáp, ktorá má umožniť stanoviť, či existuje prípadný dumping (rozsudky z 22. marca 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, bod 19, a z 1. októbra 2014, Rada/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, bod 20).

77 S cieľom určiť normálnu hodnotu sa v článku 2 ods. 1 prvom pododseku základného nariadenia stanovuje, že sa zvyčajne zakladá na cenách, ktoré zaplatili alebo majú zaplatiť nezávislí zákazníci vo vyvážajúcej krajine pri bežnom obchode. V druhom pododseku tohto ustanovenia sa spresňuje, že ak vývozca vo vyvážajúcej krajine nevyrába ani nepredáva podobný výrobok, normálna hodnota sa stanoví na základe cien iných predajcov alebo výrobcov.

78 Článok 2 ods. 1 základného nariadenia tak stanovuje všeobecnú zásadu, podľa ktorej je normálna hodnota spravidla založená na cenách zaplatených alebo ktoré sa majú zaplatiť pri bežnom obchodovaní nezávislými zákazníkmi vo vyvážajúcej krajine (rozsudok z 22. marca 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, bod 19).

79 Táto všeobecná zásada sa uplatňuje predovšetkým pri určovaní normálnej hodnoty. Ako totiž Všeobecný súd pripomenul v bode 148 napadnutého rozsudku, Súdny dvor už rozhodol, že tak zo znenia, ako aj zo systematiky článku 2 ods. 1 prvého pododseku základného nariadenia vyplýva, že pri stanovení normálnej hodnoty sa musí v zásade prednostne zohľadniť cena, ktorá sa zaplatila alebo sa má zaplatiť v bežnom obchode (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. októbra 2014, Rada/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, bod 20 a citovanú judikatúru). Keďže článok 2 ods. 1 druhý pododsek základného nariadenia spresňuje uplatnenie tejto všeobecnej zásady v prípade, že nie sú splnené podmienky prvého pododseku tohto ustanovenia, musí sa vykladať aj tak, že sa uplatňuje prednostne pred metódami určenia normálnej hodnoty.

80 Podľa článku 2 ods. 3 prvého pododseku základného nariadenia sa od všeobecnej zásady uvedenej v článku 2 ods. 1 základného nariadenia možno odchýliť len za predpokladu, že sa podobný výrobok vôbec nepredáva v bežnom obchode, takýto predaj je nedostatočný, alebo ak vzhľadom na osobitné okolnosti trhu takýto predaj neumožňuje náležité porovnanie, a to tak, že normálna hodnota sa vypočíta buď na základe výrobných nákladov v krajine pôvodu zvýšených o primerané rozpätie nákladov a zisku, alebo na základe reprezentatívnych vývozných cien (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. októbra 2014, Rada/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, bod 20 a citovanú judikatúru).

81 Prvý a druhý pododsek článku 2 ods. 1 a prvý pododsek článku 2 ods. 3 základného nariadenia teda stanovujú hierarchiu medzi metódami určenia normálnej hodnoty, ktoré sú v nich uvedené. Z toho vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, sa situácie, na ktoré sa vzťahujú jednotlivé uvedené metódy, neprekrývajú.

82 Tento výklad nie je v rozpore s povinnosťou vykladať článok 2 ods. 1 a 3 základného nariadenia v súlade s článkom 2.2 antidumpingovej dohody. Je pravda, že prednosť medzinárodných dohôd uzavretých Úniou pred sekundárnou právnou úpravou Únie si vyžaduje, aby sa tieto dohody vykladali v čo najväčšej miere v súlade s týmito dohodami (rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 31 a citovaná judikatúra). Ako však uviedol aj generálny advokát v bode 108 svojich návrhov, antidumpingová dohoda neobsahuje ustanovenie podobné článku 2 ods. 1 základného nariadenia, ktoré sa nezaoberá okolnosťou uvedenou v článku 2.2 antidumpingovej dohody, že nedošlo k predaju.

83 Okrem toho, na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, výklad uvedený v bodoch 78 až 81 tohto rozsudku neohrozuje procesné práva vývozcov. Ak je totiž normálna hodnota stanovená na základe cien iných vývozcov alebo výrobcov v súlade s článkom 2 ods. 1 druhým pododsekom základného nariadenia, tieto práva môžu byť zabezpečené nedôvernými súhrnmi údajov týchto iných vývozcov alebo výrobcov.

84 Pokiaľ ide napokon o výhradu združenia ETPA nasmerovanú proti bodu 157 napadnutého rozsudku, treba pripomenúť, že ako vyplýva z bodov 79 a 80 tohto rozsudku, od uplatňovania metód na určenie normálnej hodnoty na základe ceny predaja podobného výrobku na domácom trhu v krajine vývozcu je možné odchýliť sa len v prípadoch, keď sa podobný výrobok vôbec nepredáva v bežnom obchode, keď je takýto predaj nedostatočný alebo keď vzhľadom na osobitnú situáciu na trhu takýto predaj neumožňuje náležité porovnanie. Jedine v takýchto prípadoch článok 2 ods. 3 základného nariadenia umožňuje buď stanovenie normálnej hodnoty na základe výrobných nákladov v krajine pôvodu, alebo jej určenie na základe vývozných cien. Všeobecný súd preto nepochybil, keď v bode 157 napadnutého rozsudku rozhodol, že rozdiely v štruktúre nákladov a predajných cien medzi spoločnosťami Artone a Hansol nie sú súčasťou odchýlok od metódy stanovenia normálnej hodnoty na základe skutočných cien na domácom trhu v krajine vývozcu.

85 Všeobecný súd preto nevychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 152 až 158 napadnutého rozsudku v podstate rozhodol, že z článku 2 ods. 1 základného nariadenia vyplýva, že ak vývozca nepredáva podobný výrobok, normálna hodnota sa stanovuje na základe cien iných predajcov alebo výrobcov, a nie na základe výrobných nákladov zainteresovanej spoločnosti, a že Komisia porušila tento článok, keď vypočítala normálnu hodnotu podľa druhu posudzovaného výrobku spoločnosti Artone.

86 Druhý odvolací dôvod teda musí byť zamietnutý ako nedôvodný.

O treťom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

87 Komisia, ktorú podporuje ETPA, tvrdí, že odôvodnenie uvedené v bodoch 196 až 205 a 208 až 213 napadnutého rozsudku je poznačené nesprávnym právnym posúdením. Všeobecný súd rozhodol, že Komisia bola v rámci výpočtu rozpätia ujmy povinná vypočítať rozpätie podhodnotenia pri ďalšom predaji jumbo kotúčov prepojenými spoločnosťami na základe predajných cien dohodnutých medzi spoločnosťou Schades a jej nezávislými zákazníkmi, a nie tak, ako to urobila, analogickým uplatnením článku 2 ods. 9 základného nariadenia, znížením skutočných predajných cien na úroveň ceny CIF na hranici Únie. Keďže neexistuje definícia a metóda výpočtu rozpätia podhodnotenia, Komisia sa domnieva, že tento výpočet patrí do rámca jej širokej miery voľnej

úvahy. Okrem toho mal byť jej výpočet odôvodnený vzhľadom na článok 3 ods. 3 základného nariadenia, ktorý stanovuje, že existencia významného cenového podhodnotenia sa musí skúmať na úrovni „dumpingového dovozu“, a nie na úrovni jeho následnej ceny pri ďalšom predaji na trhu Únie. Posúdenie Všeobecného súdu podľa nej nesprávne vychádzalo z posúdenia podľa práva hospodárskej súťaže namiesto práva obchodnej politiky a nesprávne a diskriminačne vytvorilo samostatnú vývoznú cenu na výpočet výšky dumpingu, odlišnú od ceny zohľadnenej cenu pri zistení ujmy.

88 Hansol sa domnieva, že Všeobecný súd nepochybil, keď rozhodol, že Komisia použila nesprávnu metódu výpočtu rozpätia cenového podhodnotenia v spornom nariadení.

89 Po prvé sa Hansol domnieva, že analogické uplatnenie článku 2 ods. 9 základného nariadenia je v zjavnom rozpore s článkom 3 ods. 1 tohto nariadenia, keďže tieto ustanovenia majú odlišný účel.

90 Po druhé Hansol tvrdí, že z praxe WTO a Komisie vyplýva, že preskúmanie existencie významného cenového podhodnotenia si nevyžaduje porovnanie cien na úrovni „dumpingového dovozu“, ale na rovnakej úrovni obchodu, ktorá je definovaná podľa typu zákazníkov. Uplatnenie článku 2 ods. 9 základného nariadenia na výpočet rozpätia cenového podhodnotenia by sa v prejednávanej veci podľa nej rovnalo porovnávaniu cien, ktoré nie sú porovnateľné, pretože neobsahujú rovnaké cenové zložky. Uplatňovanie tohto ustanovenia základného nariadenia by skôr viedlo k uskutočňovaniu úprav na vyššej úrovni distribučného reťazca, než je predaj v Únii.

91 Po tretie sa Hansol domnieva, že metódy výpočtu dumpingu nie sú porovnateľné s metódami výpočtu ujmy, čo Komisia údajne pripustila vo svojej predchádzajúcej praxi. Navyše táto prax a rozsudky z 30. novembra 2011, Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing/Rada a Komisia (T-107/08, EU:T:2011:704, bod 63), ako aj z 10. apríla 2019, Jindal Saw a Jindal Saw Italia/Komisia (T-301/16, EU:T:2019:234, bod 187), podľa nej vyvracajú tvrdenie, že cenové účinky spôsobené dumpingovým dovozom by sa mali vyhodnocovať na úrovni hranice Únie. Podľa spoločnosti Hansol sa ceny nesmú porovnávať na úrovni hranice Únie, ale na úrovni predaja prvému nezávislému zákazníkovi, pretože práve na tejto úrovni prebieha hospodárska súťaž v Únii.

92 Po štvrté Hansol tvrdí, že predaj uskutočnený v Únii prostredníctvom prepojených subjektov a predaj uskutočnený priamo nezávislým zákazníkom sú dve rozdielne situácie, ktoré Komisia posudzovala rovnako, čím porušila zásadu rovnosti zaobchádzania.

93 Hansol sa domnieva, že výhrady Komisie namierené proti bodu 204 napadnutého rozsudku sú neprípustné, pretože sa týkajú skutkových otázok.

Posúdenie Súdnym dvorom

94 Podľa článku 1 ods. 1 základného nariadenia je na uloženie antidumpingového cla na dumpingový výrobok dôležité, aby jeho prepustenie do voľného obehu v Únii spôsobovalo ujmu.

95 Na účely stanovenia takejto ujmy sa v článku 3 ods. 2 uvedeného nariadenia stanovuje, že sa musí objektívne preskúmať objem dumpingového dovozu a jeho vplyv na ceny podobných výrobkov na trhu Únie, ako aj jeho vplyv na výrobné odvetvie Únie. Pokiaľ ide o vplyv dovozu na ceny, článok 3 ods. 3 uvedeného nariadenia spresňuje, že sa preskúma, či v dôsledku takéhoto dovozu dochádza k významnému cenovému podhodnoteniu vo vzťahu k cene podobného výrobku výrobného odvetvia Únie.

96 Je potrebné poznamenať, že v bodoch 196 až 205 napadnutého rozsudku Všeobecný súd rozhodol, že Komisia vychádzala zo zjavne nesprávneho posúdenia pri určení ujmy spôsobenej v prípade ďalšieho predaja posudzovaného výrobku prepojeným spracovateľom nie na základe ceny posudzovaného výrobku pri jeho ďalšom predaji spoločnosťou Schades prvým nezávislým zákazníkom na trhu Únie, ale na základe určenej ceny CIF na hranici Únie, ako to bolo pri výpočte ujmy spôsobenej predajom posudzovaného výrobku spracovaného do malých kotúčov spoločnosťou Schades na tom istom trhu.

97 Všeobecný súd v bode 199 napadnutého rozsudku vyvodil z rozsudku z 30. novembra 2011, Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing/Rada a Komisia (T-107/08, EU:T:2011:704), že v rámci určenia ujmy a referenčnej hodnoty, na základe ktorej treba vypočítať ceny výrobkov spoločnosti Hansol, ktoré sa majú porovnať s cenami výrobného odvetvia Únie, mohli rozhodnúť o tom, že zákazníci nadobudnú výrobok tohto podniku, a nie výrobok výrobného odvetvia Únie, práve ceny dohodnuté medzi týmto podnikom a jeho zákazníkmi, a nie ceny na medzistupni. V prípade ďalšieho predaja však Všeobecný súd usúdil, že podobnému výrobku výrobného odvetvia Únie konkuruje samotný posudzovaný výrobok a spôsobuje tomuto výrobnému odvetviu ujmu. Všeobecný súd z toho v bode 201 napadnutého rozsudku vyvodil, že pokiaľ ide o ďalší predaj posudzovaného výrobku spoločnosťou Schades, „referenčná hodnota“ sa nenachádza na úrovni hranice Únie, ale na úrovni nezávislých zákazníkov tohto prepojeného spracovateľa. Všeobecný súd v bode 203 napadnutého rozsudku rozhodol, že Komisia sa dopustila chyby, keď pri stanovení ujmy z týchto ďalších predajov nezávislým zákazníkom zohľadnila vývoznú cenu, od ktorej boli odpočítané PVA náklady a ziskové rozpätie.

98 Na účely posúdenia, či Všeobecný súd pri týchto posúdeniach vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, treba pripomenúť, že ako vyplýva z bodu 58 tohto rozsudku, vo veciach opatrení na ochranu obchodu majú inštitúcie Únie širokú mieru voľnej úvahy, v dôsledku čoho sa súdne preskúmanie takéhoto posúdenia musí obmedziť na overenie dodržiavania procesných pravidiel, vecnej správnosti zisteného skutkového stavu, neexistencie zjavne nesprávneho posúdenia tohto skutkového stavu alebo neexistencie zneužitia právomoci.

99 Keďže skúmanie existencie cenového podhodnotenia je ekonomicky zložitou záležitosťou, pre ktorú základné nariadenie neukladá žiadnu konkrétnu metódu, Komisia má v tejto súvislosti širokú mieru voľnej úvahy. Z toho vyplýva, že v súlade s judikatúrou citovanou v bode 58 tohto rozsudku možno analogicky uvažovať o uplatnení metódy určenia cien, uvedenej v článku 2 ods. 9 základného nariadenia, s cieľom preskúmať cenové podhodnotenie, za predpokladu, že táto metóda je súčasťou právneho rámca stanoveného základným nariadením, a nevedie k zjavne nesprávnemu výsledku.

100 V tejto súvislosti treba pri výpočte existujúceho cenového podhodnotenia zohľadniť dve osobitné požiadavky uložené základným nariadením.

101 Na jednej strane článok 3 ods. 2 základného nariadenia vyžaduje, aby sa tento výpočet uskutočnil objektívnym preskúmaním účinkov dovozu na ceny. Táto požiadavka sama osebe znamená, že porovnanie cien sa musí uskutočniť v rovnakom štádiu uvádzania posudzovaných výrobkov na trh. Iba za tejto podmienky totiž možno po prvé správne zohľadniť skutočný účinok dovozu na ceny podobného výrobku výrobného odvetvia Únie, po druhé predaj posudzovaného výrobku a podobného výrobku výrobného odvetvia Únie možno považovať za predaj s rovnakou „referenčnou hodnotou“, po tretie ceny predaja posudzovaného výrobku prvým nezávislým zákazníkom možno objektívne zohľadniť pri výpočte podhodnotenia a po štvrté porovnanie cien na úrovni, na ktorej prebieha hospodárska súťaž v Únii, môže byť relevantné.

102 Na druhej strane zo spoločného výkladu článku 1 ods. 1 a článku 3 ods. 2 základného nariadenia vyplýva, že ujma v súvislosti s dumpingovým výrobkom sa musí posúdiť v čase „prepustenia do voľného obehu v Únii“. Výpočet cenového podhodnotenia sa v dôsledku toho musí v zásade vykonať na úrovni dumpingového dovozu.

103 V prejednávanej veci zo zistení Všeobecného súdu vyplýva, že Komisia posúdila existenciu cenového podhodnotenia posudzovaného výrobku tak, že porovnala ceny zo závodu uplatňované európskymi výrobcami, ktorí uvádzajú na trh výrobky rovnocenné posudzovanému výrobku, s cenou CIF posudzovaného výrobku na hranici Únie. Táto posledná uvedená cena zodpovedá cene, za ktorú bol výrobok prepustený do voľného obehu v Únii, t. j. dovoznej cene bezprostredne po colnom odbavení tohto výrobku na hranici Únie. Komisia teda porovnala ceny, ktoré uplatňujú európsky výrobca a dovozca, v počiatočnom štádiu uvádzania posudzovaného výrobku na trh.

104 Ako správne tvrdí Komisia, Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že toto odôvodnenie je poznačené zjavne nesprávnym posúdením. V súlade s požiadavkami článku 3 ods. 2 základného nariadenia totiž bolo jeho cieľom zaručiť, aby sa porovnanie cien uskutočnilo objektívne v rovnakom štádiu uvedenia na trh a aby v prípade dumpingového výrobku zodpovedalo úrovni dovozu.

105 Konkrétnejšie, je prípustné, aby Komisia mohla, s cieľom zabezpečiť objektívne porovnanie cien na úrovni prvého prepustenia posudzovaného výrobku do voľného obehu v Únii, určiť túto cenu CIF na hranici Únie tak, že odpočíta PVA náklady a ziskové rozpätie z ceny posudzovaného výrobku pri ďalšom predaji spoločnosťou Schades nezávislým zákazníkom. Toto analogické uplatnenie článku 2 ods. 9 základného nariadenia totiž spadalo do širokej miery voľnej úvahy, ktorú má Komisia pri uplatňovaní článku 3 ods. 2 uvedeného nariadenia, a preto ho samo osebe nemožno považovať za poznačené zjavne nesprávnym posúdením.

106 Okrem toho, na rozdiel od toho, ako v podstate rozhodol Všeobecný súd v bode 201 napadnutého rozsudku, zohľadnenie ceny pri prvom ďalšom predaji nezávislému zákazníkovi na trhu Únie zo strany prepojeného spracovateľa nezodpovedá štádiu uvedenia ekvivalentného výrobku z výrobného odvetvia Únie na trh zo závodu, ale zodpovedá neskoršiemu štádiu uvedenia tohto výrobku na trh. Predajná cena prepojeného spracovateľa prvému nezávislému zákazníkovi totiž nie je dovoznou cenou, ale cenou pri ďalšom predaji.

107 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 203 napadnutého rozsudku rozhodol, že Komisia sa nesprávne rozhodla odpočítať PVA náklady a ziskové rozpätie za ďalší predaj posudzovaného výrobku zo strany spoločnosti Schades nezávislým zákazníkom na účely stanovenia vývozných cien uvedeného výrobku v rámci určenia ujmy.

108 Posúdenie Všeobecného súdu v bode 204 napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o vplyv údajného pochybenia Komisie na platnosť úrovne cenového podhodnotenia uvedeného v napadnutom nariadení, je preto rovnako nesprávne, pričom nie je potrebné rozhodnúť, či toto posúdenie predstavuje posúdenie skutkových okolností, ktoré Komisia nemohla napadnúť vo svojom odvolaní.

109 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd v bode 205 napadnutého rozsudku nesprávne vyhovel druhej časti piateho žalobného dôvodu.

110 Ešte je potrebné poznamenať, že v bodoch 208 až 212 napadnutého rozsudku Všeobecný súd v podstate rozhodol, že výpočet 9,4 % rozpätia cenového podhodnotenia, ktorý urobila Komisia v spornom nariadení, bol založený aj na nesprávnom vážení predaja pri výpočte dumpingu. Keďže nebolo možné vylúčiť, že tieto pochybenia majú vplyv na závery Komisie týkajúce sa analýzy cenového podhodnotenia a preskúmania ujmy, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie, Všeobecný súd vyhovel aj tretej časti piateho žalobného dôvodu.

111 Ako však vyplýva z bodov 47 až 65 tohto rozsudku, Všeobecný súd správne dospel k záveru, že Komisia sa dopustila pochybenia ovplyvňujúceho spoľahlivosť váženia predaja pri výpočte dumpingu. Okrem toho je nesporné, že to isté váženie sa použilo aj pri výpočte cenového podhodnotenia. Chyba vo výpočte váhy predaja preto spochybňuje spoľahlivosť posúdení Komisie týkajúcich sa rozpätia cenového podhodnotenia uvedeného v spornom nariadení.

112 Z toho vyplýva, že napriek tomu, že ako vyplýva z bodov 98 až 107 tohto rozsudku, Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď vytkol spôsob, akým Komisia vyčíslila ujmu spôsobenú ďalším predajom posudzovaného výrobku prepojeným spracovateľom, mohol dôvodne usudzovať, že nie je možné vylúčiť, že pochybenie Komisie pri výpočte váhy predaja ovplyvnilo analýzu cenového podhodnotenia a preskúmanie vplyvu dumpingového dovozu na podobné výrobky výrobného odvetvia Únie. Všeobecný súd preto mohol v bode 212 napadnutého rozsudku vyhovieť tretej časti piateho žalobného dôvodu. Tretí odvolací dôvod sa preto musí zamietnuť ako neúčinný.

113 Vzhľadom na všetko, čo bolo uvedené, Všeobecný súd mohol dospieť v bode 213 napadnutého rozsudku k záveru, že sporné nariadenie treba zrušiť v rozsahu, v akom sa týka spoločnosti Hansol.

114 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že hlavné odvolanie musí byť zamietnuté.

O vzájomnom odvolaní

115 Na podporu svojho odvolania ETPA uvádza dva odvolacie dôvody, z ktorých prvý je založený na porušení článku 2 ods. 11 základného nariadenia a druhý na porušení článku 18 tohto nariadenia pri posúdení Všeobecného súdu, čo sa týka váhy medzi na jednej strane predajom posudzovaných výrobkov nezávislým zákazníkom a na druhej strane ich predajom prepojeným spracovateľom na účely ich spracovania na malé kotúče.

O prvom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

116 ETPA sa domnieva, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 84 až 87, 92 a 100 až 106 napadnutého rozsudku usúdil, že Komisia porušila článok 2 ods. 11 základného nariadenia tým, že vypočítala dumpingové rozpätie na základe váženého koeficientu bez toho, aby zohľadnila skutočnosť, že väčší podiel z predaja prepojeným spracovateľom, ako bol ten, ktorý zohľadnila Komisia, bol určený na ďalší predaj, a nie na spracovanie.

117 ETPA sa v prvom rade domnieva, že Všeobecný súd porušil článok 2 ods. 11 základného nariadenia, keďže toto ustanovenie neobsahuje žiadnu požiadavku ani žiadny údaj o presnej metóde výpočtu koeficientu váženia. Napadnutý rozsudok sa podľa neho obmedzuje na uvedenie porušenia tohto ustanovenia bez toho, aby spresnil konkrétne prvky alebo požiadavky, ktoré mala Komisia porušiť.

118 Subsidiárne sa ETPA domnieva, že posúdenie Všeobecného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, keďže článok 2 ods. 11 základného nariadenia nevyžaduje, aby sa metóda použitá na určenie vývozných cien použila na výpočet koeficientu váženia.

119 ETPA sa domnieva, že údaje spoločnosti Schades boli reprezentatívne len na účely výpočtu vývoznej ceny pre prepojených spracovateľov, ale nie na účely výpočtu objemov predaja prepojených spracovateľov, ktorí nespolupracovali a nebolo ich možné overiť. Základné nariadenie podľa neho nevyžaduje, aby na účely váženia Komisia vypočítala tieto objemy. Všeobecný súd nemohol usudzovať, že tieto objemy presne odrážajú objemy predaja prepojených spracovateľov.

120 Posúdenie Všeobecného súdu, podľa ktorého výpočty Komisie neodrážajú skutočný rozsah uplatňovaného dumpingu a podľa ktorého pridelenie rovnakého percentuálneho podielu na predaj nespracovaných jumbo kotúčov pri predaji troch iných prepojených spracovateľov, ako je podiel v prípade spoločnosti Schades, lepšie odrážalo rozsah dumpingu, je podľa združenia ETPA bez akéhokoľvek skutkového alebo právneho základu.

121 Pokiaľ ide o chýbajúci skutkový základ, ETPA tvrdí, že vzhľadom na to, že neexistovali žiadne informácie o dvoch prepojených spracovateľoch, ktorí nespolupracovali, a že informácie o treťom prepojenom spracovateľovi neboli overené, Všeobecný súd nemohol vedieť, čo presne odrážajú objemy predaja týchto spracovateľov. Okrem toho, ak by sa predaj jumbo kotúčov zo strany spoločnosti Schades nezávislým zákazníkom, ktorý predstavoval najväčší objem, použil aj pri prepojených spracovateľoch, znížilo by sa tým dumpingové rozpätie umelým nafúknutím podielu predaja jumbo kotúčov nezávislým zákazníkom.

122 Pokiaľ ide o chýbajúci právny základ, ETPA sa domnieva, že ani z judikatúry, ani zo znenia článku 2 ods. 11 základného nariadenia nemožno vyvodiť, že by pri nedostatku dostupných overených informácií dumpingové rozpätie založené na približnom vážení by bránilo tomu, aby toto dumpingové rozpätie odrážalo skutočný rozsah dumpingu.

123 Hansol sa domnieva, že prvý odvolací dôvod treba zamietnuť ako zjavne nedôvodný.

Posúdenie Súdnym dvorom

124 Všeobecný súd v bodoch 74 a 75 napadnutého rozsudku správne pripomenul, že článok 2 ods. 11 základného nariadenia stanovuje dve metódy na stanovenie existencie dumpingových rozpätí počas obdobia prešetrovania, a to po prvé takzvanú „symetrickú“ metódu založenú buď na porovnaní váženej priemernej normálnej hodnoty s váženým priemerom cien všetkých vývozov do Únie, teda na porovnaní individuálnych normálnych hodnôt a individuálnych vývozných cien do Únie pri jednotlivých transakciách, a po druhé takzvanú „asymetrickú“ metódu normálnej hodnoty a vývoznej ceny založenú na porovnaní váženého priemeru normálnej hodnoty s cenami všetkých jednotlivých vývozov do Únie.

125 Hoci toto ustanovenie neupravuje metódu výpočtu koeficientu váženia medzi priamym a nepriamym predajom posudzovaného výrobku nezávislým zákazníkom na jednej strane a predajom spriazneným spracovateľom na spracovanie do malých kotúčov na strane druhej, stále platí, že z účelu uvedeného ustanovenia vyplýva, že bez ohľadu na zvolenú metódu a spôsob, akým ju Komisia konkrétne uplatňuje, musí umožniť zohľadniť skutočný rozsah uplatňovaného dumpingu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. apríla 2017, Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener/Rada, C-376/15 P a C-377/15 P, EU:C:2017:269, bod 54).

126 Ako vyplýva z bodov 57 až 65 tohto rozsudku, Všeobecný súd v bodoch 84 až 87 napadnutého rozsudku správne usúdil, že pri uplatnení symetrickej metódy, ktorú si Komisia zvolila v prejednávanej veci, sa jej nepodarilo spoľahlivo vyjadriť skutočný rozsah uplatňovaného dumpingu.

127 Všeobecný súd teda na rozdiel od toho, čo tvrdí ETPA, výslovne uviedol, ktorú požiadavku článku 2 ods. 11 základného nariadenia Komisia porušila v spornom nariadení, a to požiadavku zodpovedajúcu účelu tohto ustanovenia, ktorým je zabezpečiť, aby použitá metóda odrážala skutočný rozsah uplatňovaného dumpingu.

128 Hlavná výhrada uvedená v rámci prvého dôvodu vzájomného odvolania sa preto musí zamietnuť ako nedôvodná.

129 Pokiaľ ide o subsidiárne uvedenú výhradu, že článok 2 ods. 11 základného nariadenia neukladá Komisii povinnosť uplatniť metódu použitú na určenie vývoznej ceny aj na výpočet koeficientu váženia, treba konštatovať, že toto tvrdenie vychádza z nesprávneho výkladu napadnutého rozsudku.

130 Z bodov 83 až 87 napadnutého rozsudku totiž vôbec nevyplýva, že by Všeobecný súd rozhodol, že Komisia bola povinná pri výpočte koeficientu váženia dumpingových rozpätí vychádzať z článku 2 ods. 9 základného nariadenia. Všeobecný súd rozhodol, že váženie dumpingových rozpätí medzi predajom posudzovaného výrobku nezávislým zákazníkom a predajom prepojeným spracovateľom, ktoré uplatnila Komisia, neodrážalo skutočný rozsah dumpingu uplatňovaného spoločnosťou Hansol, ako to vyžaduje článok 2 ods. 11 základného nariadenia.

131 Následne ETPA spochybňuje posúdenie Všeobecného súdu v bodoch 85 a 86 napadnutého rozsudku, podľa ktorého sa Komisia rozhodla použiť údaje spoločnosti Schades na výpočet dumpingového rozpätia z predaja uskutočneného spoločnosťou Hansol ostatným trom prepojeným spracovateľom, pričom nezohľadnila údaje týkajúce sa spoločnosti Schades. Treba konštatovať, že táto argumentácia je namierená proti posúdeniu skutkového stavu.

132 Z článku 256 ZFEÚ a článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie však vyplýva, že len Všeobecný súd má ako jediný právomoc jednak zistiť skutkový stav, okrem prípadu, ak by vecná nesprávnosť jeho zistení vyplývala z dokumentov v spise, ktoré mu boli predložené, a jednak tento skutkový stav posúdiť. Z toho vyplýva, že vzhľadom na to, že dôkazy, ktoré Všeobecný súd vykonal na zistenie týchto skutočností, boli získané zákonným spôsobom a že boli dodržané všeobecné právne zásady a procesné pravidlá uplatňujúce sa v oblasti dokazovania a hodnotenia dôkazov, iba Všeobecnému súdu prislúcha posúdiť hodnotu, ktorú treba priznať dôkazom, ktoré mu boli predložené. Toto posúdenie, s výnimkou prípadu skreslenia týchto dôkazov, teda nepredstavuje právnu otázku, ktorá by sama osebe podliehala preskúmaniu Súdnym dvorom (rozsudok z 2. júna 2016, Photo USA Electronic Graphic/Rada, C-31/15 P, neuverejnený, EU:C:2016:390, body 50 a 51, ako aj citovaná judikatúra).

133 Keďže ETPA napáda posúdenie skutkového stavu bez toho, aby namietalo jeho skreslenie, Súdny dvor nemá právomoc rozhodnúť o tejto otázke.

134 Okrem toho tvrdenie ETPA, že Všeobecný súd v bodoch 86 a 87 napadnutého rozsudku pochybil, keď usúdil, že uplatnenie objemov predaja spoločnosti Schades aj na predaj troch iných prepojených spracovateľov presnejšie odráža dumping uplatňovaný spoločnosťou Hansol, vychádza z nesprávneho výkladu napadnutého rozsudku. V uvedených bodoch totiž Všeobecný súd len konštatoval, že Komisia tým, že nezohľadnila skutočnosť, že z údajov, ktoré dostala k dispozícii, vyplýva, že nielen Schades, ale aj jeden z troch ďalších prepojených spracovateľov, a to Schades Nordic, ďalej predávala posudzované výrobky nezávislým zákazníkom, prisúdila príliš veľkú váhu predajom prepojeným spracovateľom na spracovanie do malých kotúčov, čím zvýšila dumping skutočne uplatňovaný spoločnosťou Hansol.

135 Napokon sa ETPA sa domnieva, že ani judikatúra, ani znenie článku 2 ods. 11 základného nariadenia nebránia tomu, aby sa mohlo usudzovať, že pri nedostatku overených informácií dumpingové rozpätie založené na približnom vážení by bránilo tomu, aby toto dumpingové rozpätie odrážalo skutočný rozsah dumpingu. Stačí však pripomenúť, že ako vyplýva z bodov 47 až 65, ako aj z bodov 124 a 125 tohto rozsudku, Komisia bola povinná overiť údaje spoločnosti Schades Nordic a zabezpečiť, aby jej výpočty odrážali skutočný rozsah uplatňovaného dumpingu.

136 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy je potrebné zamietnuť ako nedôvodnú aj výhradu uvedenú subsidiárne v rámci prvého odvolacieho dôvodu vzájomného odvolania a v dôsledku toho zamietnuť prvý odvolací dôvod vzájomného odvolania ako celok.

O druhom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

137 ETPA sa domnieva, že body 86 a 87 napadnutého rozsudku sú poznačené nesprávnym právnym posúdením. Podľa neho v súlade s článkom 18 základného nariadenia Komisia bola oprávnená vypočítať vyčísliť váhu rôznych predajných kanálov na základe najspoľahlivejších dostupných údajov. Podľa ETPA si Hansol toho bola vedomá, pretože v priebehu prešetrovania ju Komisia upozornila na dôsledky nespolupráce. Keďže podľa neho Hansol požiadala, aby traja prepojení spracovatelia nevyplnili antidumpingový dotazník, musela vedieť, že objemy predaja sa určia na základe najspoľahlivejších dostupných údajov.

138 Keďže Komisia mala širokú mieru voľnej úvahy pri určovaní toho, čo predstavuje najspoľahlivejšie dostupné údaje v každom konkrétnom prípade, a keďže Všeobecný súd v napadnutom rozsudku podľa ETPA nerozhodol, že Komisia vychádzala zo zjavne nesprávneho posúdenia skutkového stavu, ale konštatoval, že použitie údajov o predaji spoločnosti Schades by presnejšie odrážalo dumpingové rozpätie spoločnosti Hansol, Všeobecný súd podľa nej prekročil hranice svojho preskúmania a nezákonne nahradil hodnotenie Komisie svojím vlastným hodnotením.

139 Hansol sa domnieva, že druhý dôvod vzájomného odvolania je zjavne nedôvodný.

Posúdenie Súdnym dvorom

140 Na základe článku 18 ods. 1 základného nariadenia môže Komisia vypracovať zistenia na základe dostupných údajov, ak zainteresovaná strana nespolupracuje alebo poskytuje nepravdivé alebo zavádzajúce informácie.

141 V tomto prípade je nesporné, že počas antidumpingového prešetrovania Hansol požiadala, aby boli prepojení spracovatelia okrem spoločnosti Schades oslobodení od vyplnenia antidumpingových dotazníkov. Je tiež nesporné, že Komisia tejto žiadosti vyhovela, takže obmedzila svoje žiadosti o informácie týkajúce sa prepojených spracovateľov na tie, ktoré sa týkali spoločnosti Schades.

142 Takúto žiadosť nemožno považovať za odmietnutie spolupráce v zmysle článku 18 ods. 1 základného nariadenia. Z toho vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí ETPA, sa toto ustanovenie v prejednávanej veci neuplatňuje.

143 Okolnosť, že na antidumpingový dotazník odpovedala iba Schades a že ostatní prepojení spracovatelia boli oslobodení od jeho vyplnenia, nemá vplyv na povinnosť Komisie zohľadniť relevantné údaje, s ktorými sa mohla oboznámiť počas správneho konania, s cieľom posúdiť skutočný rozsah uplatňovaného dumpingu. Ako sa totiž uvádza v bodoch 49 až 51 tohto rozsudku, Komisia je povinná zohľadniť tieto údaje vzhľadom na cieľ základného nariadenia a povinnosť náležitej starostlivosti, ktorá jej prislúcha.

144 ETPA preto neprávom tvrdí, že Všeobecný súd prekročil hranice svojho preskúmania a nezákonne nahradil hodnotenie Komisie svojím vlastným hodnotením, keď v bodoch 85 a 86 napadnutého rozsudku usúdil, že Komisia priradila príliš veľkú váhu predajom prepojeným spracovateľom pri spracovaní do malých kotúčov a že tým zvýšila dumping skutočne uplatňovaný spoločnosťou Hansol. Aj keby totiž Komisia vedela, že časť predaja posudzovaného výrobku spoločnosti Schades bola bez spracovania ďalej predaná nezávislým zákazníkom, a keby vedela, že aspoň jeden iný prepojený spracovateľ než je Schades rovnako ďalej predával posudzovaný výrobok, napriek tomu usúdila, že celý predaj spoločnosti Hansol trom iným prepojeným spracovateľom, než je Schades, sa uskutočnil s cieľom spracovania do malých kotúčov.

145 Z toho vyplýva, že aj druhý odvolací dôvod vzájomného odvolania musí byť zamietnutý ako nedôvodný, a v dôsledku toho musí byť vzájomné odvolanie zamietnuté ako celok.

O trovách

146 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania. Článok 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľný na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1 stanovuje, že účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

147 Keďže v súvislosti s hlavným odvolaním Hansol navrhla uložiť Komisii povinnosť nahradiť trovy konania, a Komisia nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania spojené s týmto odvolaním.

148 Keďže ETPA nemalo úspech vo svojom vzájomnom odvolaní, a Hansol navrhla, aby bola tomuto združeniu uložená povinnosť nahradiť trovy konania, je potrebné uložiť mu povinnosť nahradiť trovy konania o vzájomnom odvolaní.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

1. **Hlavné odvolanie a vzájomné odvolanie sa zamietajú.**

2. **Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania spojené s hlavným odvolaním.**

3. **European Thermal Paper Association (ETPA) je povinné nahradiť trovy konania spojené so vzájomným odvolaním.**

Podpisy